

[Hendriksen.]

mændenes Forbund Hr. Bach sagde: Det er gaaet udmærket mellem os og Rederne i de senere Aar. Med hvilken Føje saa Flertallet som sket under Sagens første Behandling vil hævde, at der hersker slette Forhold paa Forhyringsomraadet, det forstaar jeg ikke. Alt i alt maa jeg sige, at jeg under Sagens Behandling er blevet bestyrket i mit oprindelige Standpunkt, og jeg skal følgelig tilraade ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Staurning): Jeg beklager, at det ikke har været muligt at samle hele Udvalget om dette Forslag, end ikke efter at Ændringer i Overensstemmelse med fremsatte Ønsker er optaget ved anden Behandling, men jeg takker naturligvis det Flertal, som har sluttet sig til Forslaget, og haaber, at det vil være muligt at gennemføre det trods den Modstand, der altsaa møder det i Øjeblikket.

Baade det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen og det ærede Medlem Hr. Hendriksen sagde, at der var ikke nogen Begrundelse for at gaa over til denne Nyordning. Ja, det maa nu være, fordi de to ærede Medlemmer ikke er i Stand til at se Sagen fra Arbejdernes Synspunkt, thi det er klart, at paa dette som paa alle andre Omraader, hvor man overlader Pladsbesættelse til privat Forretning, er der Muligheder for Misbrug og i hvert Fald i høj Grad for Mistænksomhed med Hensyn til denne Forretnings rette Varetagelse, og det private Forhyringsvæsen har gennem Tiderne — selv om det er langt bedre nu, end det har været før — indeholdt saa mange Farer og saa megen Utilbørlighed, at det er klart, at Arbejderne maatte nære Ønske om at blive fri for denne Form for Forhyring. Det er meget muligt, at Forholdene i de sidste Par Aar har været forholdsvis gunstige; det hænger maaske sammen med, at man i de Kredse, hvor dette Spørgsmaal i Øjeblikket overhovedet foreligger, er klar over, at man kun har den private Forretning en stakket Tid endnu, og at det derfor maa anses for formaals-tjenligt at søge saa behagelige Forhold som muligt i denne Rest af Tid. Men ingen kan jo vide, hvad Dagen i Morgen kan bringe, de nuværende Forhyringsbestyrere kan formodentlig ikke leve evigt, og den Eldorado-tilstand, som jeg hører skildret her af de to ærede Ordførere for Venstre og de Konservative, kan altsaa opføre, i det Øjeblik vi faar en ny Mand til Bestyrer paa et af disse Kontorer. Denne Eventualitet synes jeg dog man maa tage med i Betragtning, naar man

ud fra den Tilstand, man mener nu at kende, argumenterer mod en Nyordning, der sikrer denne Del af Arbejderbefolkningen en rimelig og betrygget Arbejdsanvisning.

Det var noget nyt, der blev præsteret af det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at give et fuldkommen Referat af, hvad en Deputations forskellige Medlemmer har udtalt. Jeg er naturligvis, da jeg ikke har været til Stede og hørt Deputationens Udtalelser, ikke i Stand til hverken at kontrollere Referatet eller diskutere paa dette Grundlag. Hvis man her i Salen vil anvende Udtalelser af Deputationer, synes jeg, det maa være de skriftlige Udtalelser, de afleverer, og ikke tilfældige Referater, som et enkelt Medlem optager. Jeg formoder nemlig, at det Referat, det ærede Medlem gav, ikke er godkendt, inden Deputationen forlod Udvalgmødet, og for saa vidt det ikke er det, synes jeg, det er lidet passende at bringe saadanne ukontrollerede Udtalelser frem. Nu har jeg saa god Tro til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at jeg i og for sig ingenlunde vil bestride, at han har refereret saaledes, som han har ment, det var rigtigt, men i al Almindelighed kan det formentlig ikke være rigtigt, at der for længst overfor Søfartsministeriet er afgivet Erklæring fra Søfolkernes Organisationer om, at de ønskede denne Lov gennemført, og at de saa i Udvalget skulde have siddet og sagt, at det var ganske ligegyldigt, om den blev gennemført. At der skulde være saa megen Uoverensstemmelse hos de samme Folk, kan jeg ikke rigtig tro paa.

Jeg synes ogsaa, det var en mangelfuld Argumentation, naar det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen sagde, at hvis denne Lov gennemførtes, blev det saadan, at Landmændene skulde spørge Forhyringskontorerne, om de maatte ansætte en Karl. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem kan faa fat i en saadan Idé. Her er Tale om Forhyring af Skibsmandskab, og jeg vidste ikke, at Landmændene brugte Skibsmandskab. Den Fare, det ærede Medlem her talte om, kan vist neppe siges at være til Stede; det maa vist være en meget overdreven Frygt, det ærede Medlem her gaar omkring med, og jeg vil anbefale ham at se at blive fri for den. Stillingen er nu den, at Landmændene kan søge deres Arbejdskraft gennem offentlige Arbejdsanvisningskontorer uden at betale noget derfor, medens de private Forhyringskontorer for Skibsmandskab kræves betalt, oprindeligt dels af Rederne, dels af dem, der fik Pladserne, men i den nyere Tid er det vistnok ordnet saadan ved de faglige Overenskomster, at hele Udgiften